

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2010 r.

w sprawie udzielania zezwoleń na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą przez funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 160 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb postępowania w sprawach udzielania zezwoleń na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą;
- 2) dane, jakie powinien zawierać wniosek funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, o udzielenie zezwolenia na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą;
- 3) sposób i termin zawiadamiania funkcjonariusza o udzieleniu zezwolenia, odmowie jego udzielenia albo cofnięciu zezwolenia.

§ 2. Funkcjonariusz ubiegający się o zezwolenie na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą, zwanego dalej „zezwoleciem”, składa kierownikowi jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanemu dalej „przełożonym”, pisemny wniosek, w którym określa:

- 1) nazwę i adres podmiotu, u którego zamierza podjąć zajęcie zarobkowe poza służbą albo informacje dotyczące zamiaru podjęcia zajęcia zarobkowego w formie działalności gospodarczej;
- 2) szczegółowy charakter zajęcia zarobkowego i przewidywany zakres obowiązków;
- 3) czas i miejsce wykonywania zajęcia zarobkowego;

4) przewidywany okres trwania zajęcia zarobkowego.

§ 3. 1. Przełożony, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, zawiadamia na piśmie funkcjonariusza o udzieleniu zezwolenia lub o odmowie udzielenia zezwolenia.

2. Zawiadomienie o odmowie udzielenia zezwolenia nie wymaga uzasadnienia.

3. Zezwolenie lub odmowę udzielenia zezwolenia umieszcza się w aktach osobowych funkcjonariusza.

§ 4. 1. Jeżeli po udzieleniu zezwolenia wyjdą na jaw okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia zezwolenia, przełożony niezwłocznie w formie pisemnej cofa udzielone uprzednio zezwolenie. Cofnięcie zezwolenia nie wymaga uzasadnienia.

2. Funkcjonariuszowi, któremu cofnięto zezwolenie, przełożony zapewnia odpowiedni czas potrzebny do rozwiązania umowy o pracę lub jej świadczenia na podstawie innego tytułu albo do zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 5. Zezwolenia na wykonywanie zajęcia zarobkowego poza służbą, wydane funkcjonariuszowi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowują ważność, jeżeli zajęcie takie spełnia warunki określone w art. 160 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 sierpnia 2010 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 160 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

Dotychczas problematyka udzielania zezwoleń na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą przez funkcjonariuszy Służby Więziennej nie była regulowana aktem powszechnie obowiązującym tylko aktem o charakterze wewnętrznym. Procedura postępowania została określona na piśmie przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej i obowiązywała w Służbie Więziennej w niezmienionej formie od dnia 1 sierpnia 2002 r. W ramach dotychczasowej praktyki właściwy kierownik jednostki organizacyjnej mógł udzielić zezwolenia na piśmie funkcjonariuszowi, bądź odmówić zezwolenia, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez funkcjonariusza pisemnego wniosku. Kryteria określające warunki udzielenia zezwolenia lub odmowy wskazane w art. 160 ustawy o Służbie Więziennej oraz treść wniosku funkcjonariusza i pisemnego zezwolenia przełożonego określone w projekcie rozporządzenia, podniesione do rangi przepisów o charakterze powszechnie obowiązującym, nie zmieniają dotychczasowych zasad, przy jednoczesnym uwzględnieniu sprawności postępowania.

W projekcie rozporządzenia określono wymogi formalne wniosku, jaki funkcjonariusz obowiązany jest złożyć ubiegając się o zgodę na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą. W pisemnym wniosku funkcjonariusz powinien szczegółowo określić charakter zatrudnienia u pracodawcy, jak również prowadzonej działalności gospodarczej oraz czas i miejsce wykonywania zajęcia zarobkowego i przewidywany okres trwania zajęcia zarobkowego.

Wskazano termin, w jakim przełożony ma obowiązek udzielić zezwolenia, bądź odmówić takiego zezwolenia. W tym zakresie skrócono termin rozpatrzenia wniosku przez przełożonego – z 30 do 14 dni. W zezwoleniu przełożony poprzestaje tylko na udzieleniu zgody na dodatkowe zatrudnienie, bez konieczności szczegółowego precyzowania danych dotyczących pracodawcy, charakteru pracy, czy terminu jej wykonywania, do czego był zobowiązany dotychczas. Przełożony niezwłocznie w formie pisemnej cofa udzielone uprzednio zezwolenie, jeżeli już po udzieleniu zezwolenia wyjdą na jaw okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia zezwolenia. Cofnięcie zezwolenia nie wymaga uzasadnienia. Wprowadzono również przepis, zgodnie z którym, funkcjonariuszowi, któremu cofnięto zezwolenie na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą, przełożony zapewnia odpowiedni czas potrzebny do rozwiązania umowy o pracę lub jej świadczenia na podstawie innego tytułu albo do zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej. Takie rozwiązanie uzasadnione jest zasadami współżycia społecznego i słusznym interesem funkcjonariusza

Ponadto określono w przepisie przejściowym ważność zezwoleń udzielonych na dotychczasowych zasadach, jeżeli nie są one niezgodne z art. 160 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej, co jest istotne ze względu na uprawnienia funkcjonariuszy, którzy będą mogli zachować ciągłość zatrudnienia.

Projektowane rozporządzenia nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414, z późn.zm.), projekt został umieszczony

w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Nikt nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt został przesłany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

W ramach konsultacji społecznych uwagę zgłosił Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa w uchwale Nr 67-VII/2010 Prezydium Zarządu Głównego z dnia 7 maja 2010 r., proponując wprowadzenie wymogu uzasadnienia przez przełożonego zawiadomienia o odmowie udzielenia zezwolenia oraz cofnięcia zezwolenia. W ocenie Partnera Społecznego w uzasadnieniu przełożony musi wskazać, w jaki sposób zajęcie zarobkowe poza służbą wypełnia negatywne przesłanki wymienione w art. 160 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej, co w konsekwencji pozwoli na ujednoczenie zasad udzielania zezwoleń w całym kraju. Uwaga nie została uwzględniona. Przełożony, który odmówi lub cofnie zgodę na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą w pisemnym zawiadomieniu wskaże, jako podstawę swego stanowiska konkretny przepis określony w pkt 1-3 w art. 160 ust. 2 ustawy. Decyzja przełożonego należy do zakresu spraw wynikających z podległości służbowej, która nie wymaga uzasadnienia i od której nie przysługuje odwołanie, analogicznie jak w sprawach określonych w art. 219 ust. 3 ustawy. Funkcjonariusz niezadowolony ze stanowiska przełożonego nie jest pozbawiony możliwości złożenia skargi na stanowisko do wyższego przełożonego. Zgodnie też z art. 220 tej ustawy spory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach nie wymienionych w art. 218 ust. 1 i art. 219 ust. 1 i 2 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy. Ponadto należy wskazać, że w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w art. 160 ust. 2 ustawy może zaistnieć, niezależnie od cofnięcia zgody, konieczność wszczęcia postępowania wyjaśniającego, czy nie doszło do wystąpienia przewinienia dyscyplinarnego, co z kolei wymaga przeprowadzenia postępowania na zasadach rozdziału 21 ustawy o Służbie Więziennej, a każda decyzja przełożonego w takim przypadku wymaga uzasadnienia.

Z uwagi na powyższe prawa funkcjonariusza są zagwarantowane, a decyzja przełożonego nie wymaga uzasadnienia.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą z wydatków bieżących więziennictwa.